

2. fázis: Egy kissé sötétebb barna humuszos, történeti korú humuszréteg. Ehhez a fázishoz több római kori falmaradvány is köthető.

2a fázis: A szonda K-i felében egy épület falsarka, azaz ÉK–DNy-i és DK–ÉNy-i fal találkozási rajzolódott ki. Nagyon valószínű, hogy ehhez a korhoz köthető a valószínűleg az alsó agyagos, humuszos rétegbe beásott, egy kősor szélességű falalapozás is, amely párhuzamosan futott volna a DK–ÉNy-i fallal, de valószínűleg soha sem lett befejezve.

2b fázis: Az ÉK–DNy-i falat később meghosszabbították ÉK felé. Valószínűleg a szondán kívül derékszögben csatlakozhatott egy másik, ÉK–DNy irányú kis fal, amelyből csak egy habarcsos kis csonk (valószínűleg falkiszedés) maradt meg. Az összeépített két fallal párhuzamosan futott egy másik ÉK–DNy-i kőfal a szonda Ny-i felében.

3. fázis: Még a római korban a falakat visszabontották és az épületromok mellett omladékrétegek keletkeztek.

4. fázis: A régészeti korú rétegeket a modern, kevert, törmelékes feltöltés alatt egy mintegy 0,2–0,3 m vastag, barna humuszos, agyagos, termett talajréteg borította, amelyből némi újkori kerámia mellett, nagy számban kerültek elő római kori kerámia- és építési törmelékdarabok.

A feltárt római rétegekből előkerült kerámiaanyag előzetes vizsgálata alapján az 2. és 3. fázis a Kr. u. 2. sz. végére, a 3. sz. elejére datálható. A megtalált házi kerámia-töredékek, szórványos vastárgyak és néhány finomkerámia-töredék valamint a maradványok topográfiai helyzete, valószínűvé teszi, hogy a telken előkerült falmaradványok egy az aquincumi polgárváros közvetlen közelében álló villaépülethez tartoztak.

LASSÁNYI GÁBOR

83. Budapest, III. Királyok útja 291.

(KÖH 59163)

U, R, B, V

2009. április 1. és május 26. között a BTM Ős- és Népvándorlás kori Osztálya befejezte a 2007 őszén megkezdett, majd 2008-ban folytatott feltárásokat. A III. ütem keretében a telek (63629/5 hrsz.) ÉK-i sarkában tervezett C2-es épület megelőző feltárását folytattuk, valamint a 2007-ben már szondázott Csónakház területén végeztük el a feltárást, a szakmailag szükséges mértékben. A feltárt 1199 m²-en csaknem 400 újabb régészeti objektumot dokumentáltunk.

Az ásatás leginformatívabb részének továbbra is a Dunához közelebbi ÉK-i teleksarok „C2”-es szelvénye bizonyult. Itt a középső bronzkori szint (SE 630) és alatta helyenként a 120 cm vastagságot is elérő sötétbarna fekete agyagos réteg (SE 680) között idén egy humuszosodott rétegcsík is megfigyelhető volt, mely talán a területhasználásban tapasztalt kisebb hiátusra utalhat a korai-középső bronzkor idején. Az SE 680-as rétegben belső rétegződés

hiján gazdag bronzkori és rézkori réteganyag kíséretében fokozatosan mélyülve a kora bronzkori, késő rézkori települési szintek nem különültek el.

A badeni kultúra települési objektumainak egy része a tavaly megfigyeltékhez hasonlóan nagy mennyiségű kagylóhéjat tartalmazott. Több esetben ugyanakkor csak kagylóhéj koncentráció jelezte a késő rézkori objektumok felső, beásási szintjét. Egy alkalommal vastag falú hombáredény töredékeivel letapasztott aljú beásást figyeltünk meg.

A terület ÉK-i sarkában kissé mélyülő térszínen különálló középső rézkori réteg és belőle induló sekély beásások a Ludanice-kultúra települési jelenségei közé tartoznak.

A szelvényen ÉK–DNy-i irányban áthúzódó, ÉK-i irányban fokozatosan felemészthető természetes eredetű árokba ásva vélhetően újkori földkút maradványát tártuk fel.

A Csónakház gépi humuszolása során nyilvánvalóvá vált, hogy csaknem kétharmad részét egy ÉNy–DK irányban húzódó egykori meder betöltése foglalja el. Két oldalán fokozatosan emelkedő partmenti sávot sikerült megfognunk. Északi részén gyenge intenzitású bronzkori és vaskori települések, déli felén a partszakasz nagyobb felületén a korábban C1-es és B2-es épületek területén megismert felszínviszonyokkal találkoztunk, közepes intenzitású középső bronzkori és vaskori régészeti települési jelenségek mellett. A partrész mélyebb részén egy csomóban egy köpűs lándzsahegyből, két tömör karperecből, egy peremes balta töredékéből, egy kúpos csüngőből és több nagyobb olvadékdarabból álló középső bronzkori kincslet látott napvilágot.

A 2009-es feltárással befejeztük a tervezett lakóépületek helyének kutatását.

Munkatársak: M. Virág Zsuzsanna régész, Somogyi Ferenc, Szakmáry Béla, Gyenes Gábor, Lajtos Tamás, Sréter Kinga, Deák Gábor, Veress Marcell technikusok; Hurta Orsolya (geológia).

SZILAS GÁBOR

84. Budapest, III. Kossuth Lajos üdülőpart 86–92.

(KÖH 71237)

Ő

A BTM 2009. június 25-én régészeti szakfelügyeletet és megfigyelést biztosított a 63580/2 hrsz. ingatlanon létesítendő csónakház építéséhez kapcsolódó földmunkáknál, melyek – az engedélyben foglaltak szerint – kizárólag a humusz eltávolítását érintették, amit munkagéppel végeztek. Ezt követően, a géppel levitt felületen kézi tisztítással és nyeséssel vízszintes felületet alakítottunk ki. A 15–20 cm vastagságú humusz alja, egyben az épület alapozási síkja, 101,70 m. tszf. magasságnál jelentkezett. Ennél a magasságnál, a csónakház ÉK-i negyedében, barna kevert, faültető gödrökkel bolygatott réteg tetején néhány őskori kerámia-töredék előkerülése régészeti lelőhelyre utalt, más régészeti jelenséget ezen a szinten